

Dijous, a les dues de la tarda, un alt dirigent de Junts m'assegurava que l'acord sobre el català a l'escola firmat pel seu partit, ERC, el PSC i els comuns és "una cosa molt important, una gran notícia". Aquell mateix dia, al voltant de les nou del vespre, la cúpula de Junts va decidir "congelar" el seu suport al pacte que s'havia fet per driblar les quotes lingüístiques que la sentència del TSJC imposa a les aules de Catalunya. Enmig, hi va haver una tarda en què a les xarxes socials, especialment a Twitter, es va fer un judici sumaríssim al consens lingüístic transversal, i es va sentenciar que això era una "traïció" i una "rendició". Els sectors més antipolítics de l'independentisme van aconseguir que Junts digués que s'ho repensava. L'aparició davant les càmeres del diputat juntaire Francesc Ten, negant les bondats del paper que ell mateix havia firmat, va ser un poema.

Una primera anàlisi d'aquest cas permet afirmar que Junts és un partit massa

Pacte triturat a Twitter

Francesc-Marc Álvaro

sensible a l'opinió extrema i rescalfada de les xarxes socials, cosa que ja se sabia. Som davant d'una formació que no sap mantenir una posició ferma quan comencen les tempestes irades a Twitter, que van sempre –en aquest univers– en una mateixa direcció: presentar l'altre com un traïdor, un desertor, un venut,

etcètera. A les xarxes, l'independentisme fonamentalista expedeix carnets de "patriota" a la velocitat de la llum i el nucli dirigent de Junts no vol resistir cap crítica en aquesta direcció, sobretot perquè una part de les seves bases participen d'aquest biaix. Cal recordar que Laura Borràs va guanyar les primàries amb un cant a la desobediència; ja hem vist, després, que la realitat grisa no té res a veure amb aquestes fraseologies solemnes.

Amb tot, una segona anàlisi ha d'enfocar dos dels principals problemes de Junts, que són la manca d'estratègia i de lideratge efectiu dedicat al dia a dia. Hi ha el paper de Jordi Sánchez com a dirigent orgànic, hi ha el paper de Laura Borràs com a principal figura institucional, i hi ha el lideratge simbòlic de Carles Puigdemont, que deixa fer però que –de facto– té dret de veto quan alguna cosa no li fa el pes. Això és el que va passar dijous amb el pacte per reformar la llei de política lingüística: des de Waterloo es va donar l'ordre de fer marxa enrere, la

qual cosa desautoritza tots els dirigents juntaires que havien forjat aquest compromís, inclosa Borràs.

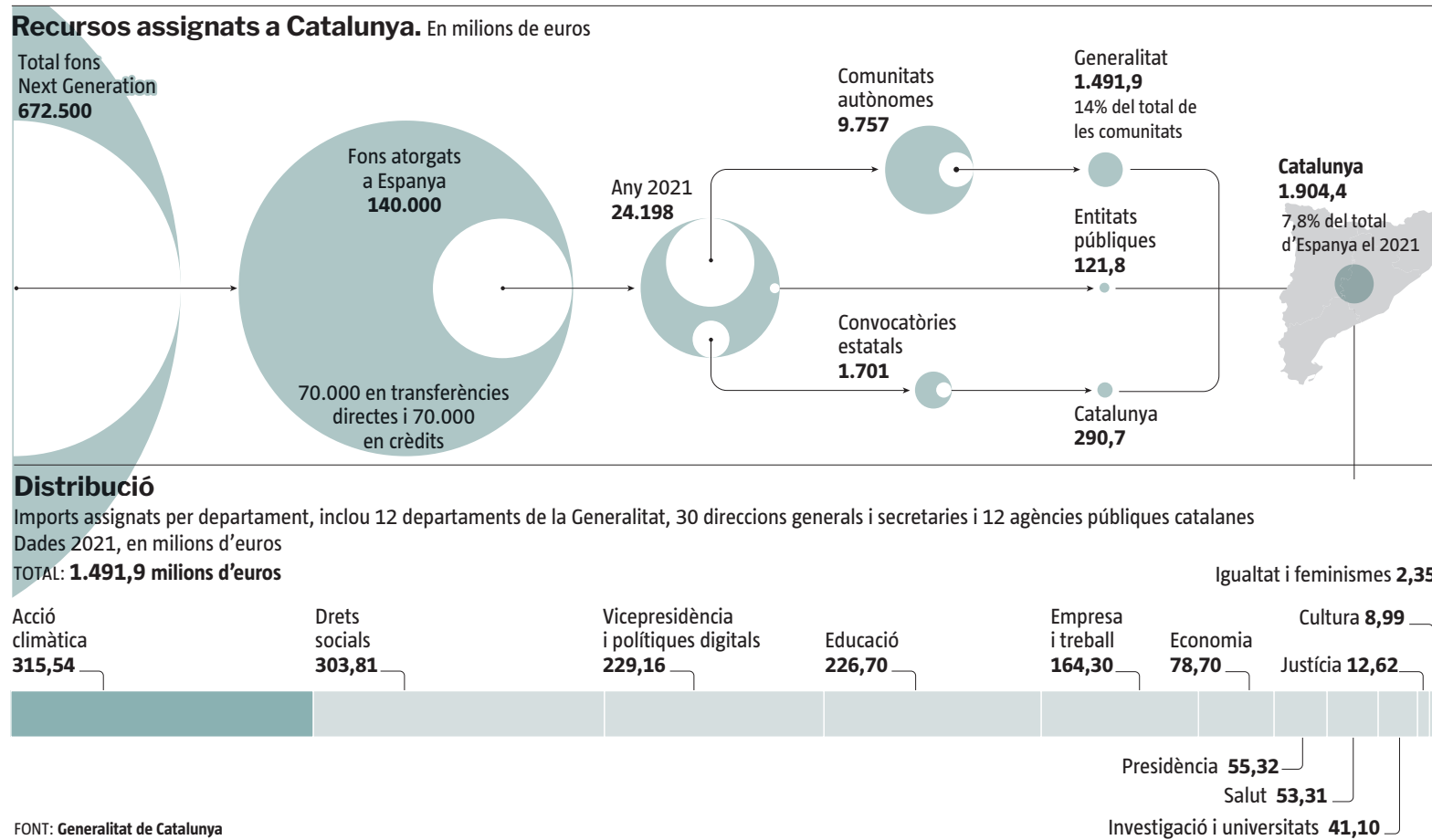
Junts té por de les condemnes dels vigilants de l'ortodòxia processista i per això atorga tanta importància a la franja més sorollosa d'un moviment que –malgrat tot– encara és plural. Dit això,

Junts és un partit massa sensible a l'opinió extrema i rescalfada de les xarxes socials

aquest pànic juntaire és modulable. Per exemple, per pactar amb el PSC a la Diputació de Barcelona, els de Puigdemont van fer zero cas als intransigents de torn. L'ànima convergent, que no s'ha evaporat de Junts, sap que és millor conservar els despatxos oficials que perdre'ls.

Els Next Generation obliguen el Govern a canviar la seva modalitat de gestió

La Generalitat contracta 186 persones per a l'execució i avaluació dels fons

INAKI PARDO TORREGROSA
Barcelona

Els fons Next Generation han suposat un canvi en la manera de treballar de les administracions públiques. En el Govern la dinàmica era justificar les despeses, rebre els diners europeus dels programes –per exemple Feader o Feder– i executar. Ara, tot i que el Govern central ha avançat els diners amb partides als pressupostos de l'Estat, no es cobren les quantitats que va prometre Europa si no es compleixen els objectius dissenyats. "No es justifiquen les despeses, es justifiquen les metes", resumeix una dirigent del

Govern, que reconeix que el nou sistema és més àgil que l'anterior.

Ara per ara la Generalitat té un paper de gestor i d'executor, però amb prou feines té marge de decisió, malgrat les seves reclamacions. No són fons regionalitzats, com succeïa en altres ocasions amb els diners europeus. Els estats van presentar a la Comissió Europea un pla global amb actuacions i després tocarà rendir comptes i demostrar que s'han complert els objectius, que s'avaluen cada sis mesos, expliquen fons del Govern implicades en la gestió. Per exemple, que es rehabilitin 60.000 habitatges a Catalunya per millorar la seva eficiència energètica, per la qual cosa és

necessari identificar de manera correcta tots els perceptors.

Així són les coses, l'Estat dissenya i executen els ministeris, les agències públiques estatals, les autonomies i en menys mesura els ens locals. L'Estat, com que va traslladar el seu full de ruta a Brussel·les, no va fer plans territorialitzats. Però ara pot prendre una decisió que satisfaci les comunitats, tot i que no hi ha sobre la taula un instrument per a això, ni terminis definits. "Qui coneix millor que un govern local les necessitats i potencialitats del territori?", plantegen en el Govern.

Catalunya va rebre el 2021 1.904,4 milions d'euros, un 7,8% del total d'Espanya. Considerant

només la part que es va distribuir per comunitats autònomes, el Govern va percebre 1.491,9 milions, un 14% dels 9.757 que la Moncloa va repartir entre els governs autonòmics. La reclamació és arribar a un 19%, l'aportació al PIB.

Per a la gestió extraordinària que això suposa s'ha fet un contracte temporal, lligat al projecte dels fons, a 186 persones, adscrites a Educació, Economia i Hisenda i Drets Socials.

El Govern va presentar 27 projectes el 2020 al Govern central després de reunir-se amb diferents sectors econòmics i empresarials, però van ser desestimats. Replant aquell fil, la Generalitat ara ha plantejat uns altres 13

projectes que suposarien uns 2.089 milions d'euros per a Catalunya: 860 per a infraestructures de la transformació, 556 per a transició ecològica i 673 per a transformació tecnològica.

Després de l'execució hi haurà auditories i els requisits per cobrar són complir els objectius, un bon ús dels fons i control del frau –el Govern va dissenyar el seu propi pla i les oficines antifrau de cada comunitat i el Tribunal de Comptes també en faran una avaluació posterior–, un sistema que eviti el doble finançament i la garantia que són actuacions sense dany mediambiental.

Malgrat que el disseny dels fons, amb digitalització i ecologia com a eixos principals, està pensat perquè no s'entorpeixi la gestió, el cert és que aquesta és bastant complexa. Les partides es van dissenyar per ministeris i la seva execució en l'àmbit autonòmic es fa replicant aquesta estructura. D'aquesta manera, es reparteixen fons europeus des de 12 departaments de la Generalitat –tots menys Interior i Acció Exterior–, 30 direccions generals o secretaries generals i a 12 agències públiques catalanes. La direcció general de Fons Europeus és una unitat transversal i de coordinació, però no centralitza i distribueix els recursos. "Here tem la descoordinació dels ministeris", lamenten al Govern. Com a exemple, es reparteixen fons per rehabilitar habitatges, en funció de la ubicació dels beneficiaris, des de dos departaments: Drets Socials i Acció Climàtica.

Una altra complicació rau en l'IIVA que han d'assumir les administracions que distribueixen les partides europees. En alguns casos, sobretot en els ens locals, no es poden assumir els impostos associats. El Govern calcula que els fons ja atorgats suposaran 135 milions d'IIVA.

Amb tot, des d'Economia se centren a fer "una gestió eficient per aconseguir el màxim de recursos" i esperar que hi hagi algun canvi a la Moncloa. El repartiment de fons es va dissenyar a la Comissió Europea per a un lustre (2021-2026), però a Espanya la major part dels diners directes s'han concentrat fins al 2023.●